

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1618/2024
28.11.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлане Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Гордане Којић, Александра Степановића и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Јована Кузмановића, због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 2. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Јована Кузмановића, адвоката Драгане Величковић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Обреновцу К 310/21 од 25.12.2023. године и Апелационог суда у Београду Кж1 568/24 од 27.08.2024. године, у седници већа одржаној дана 28.11.2024. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Јована Кузмановића, адвоката Драгане Величковић, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Обреновцу К 310/21 од 25.12.2023. године и Апелационог суда у Београду Кж1 568/24 од 27.08.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Обреновцу К 310/21 од 25.12.2023. године окривљени Јован Кузмановић оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 2. Кривичног законика, за које му је утврђена казна затвора у трајању од 3 (три) и окривљеном је опозвана условна осуда изречена пресудом Другог основног суда у Београду К 1366/20 од 14.05.2021. године и узета као утврђена казна затвора из наведене пресудом у трајању од 5 (пет) месеци, па је окривљени осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 3 (три) године и 2 (два) месеца, у коју му се урачунава време проведено у притвору, како је то наведено у изреци правноснажне пресуде. На основу одредбе члана 246а став 5. у вези члана 87. Кривичног законика окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета - опојне дроге канабис нето масе 83,94 грама.

Истом пресудом окривљени је обавезан да суду на име паушала плати износ од 6.000,00 динара и део трошкова кривичног поступка у износу од 8.160,00 динара, све

у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, док ће о преосталом делу трошкова кривичног поступка бити одлучено накнадно, посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 568/24 од 27.08.2024. године одбијене су као неосноване жалбе ОЈТ у Обреновцу и браниоца окривљеног и првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног Јована Кузмановића, адвокат Драган Величковић, због битне повреде одредаба кривичног закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев и укине побијане пресуде и предмет врати на поновно суђење првостепеном суду или да исте преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Јована Кузмановића, је неоснован.

Неосновани су наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Јована Кузмановића којима се истиче битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, наводима да су побијане правноснажне пресуде засноване на доказу на коме се по одредбама ЗКП не могу заснивати и то на записнику о претресању стана и других просторија ПС Обреновац од 02.12.2021. године, који је према ставу браниоца сачињен супротно одредби члана 157. став 4. ЗКП, јер није потписан од стране окривљеног. У вези са наведеним, бранилац такође истиче, повреду одредбе члана 156. став 2. ЗКП, јер приликом претресања окривљени није обавештен о праву на браниоца, нити је позван да добровољно преда предмете који се траже, у смислу члана 156. став 1. ЗКП, док лица која су потписана у својству сведока, према наводима браниоца, претресању стана нису присуствовала, већ су у просторије у којима је вршен претрес приступили након обављеног претреса, супротно одредби члана 156. став 7. ЗКП. Како је, према ставу одбране, претрес стана, извршен незаконито, то су потврда о привремено одузетим предметима ПС Обреновац од 02.12.2021. године, као и сви други докази који су из овог претреса произашли, незаконити.

Међутим, како је бранилац окривљеног Јована Кузмановића, исте наводе у погледу битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП истицао и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а приликом другостепеног одлучивања, суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и на страни 3. у последњем ставу и страни 4. у првом ставу, образложења пресуде, дао јасне и довољне разлоге - да је у конкретном случају, претресање стана у коме живи окривљени, обављено у присуству два пунолетна грађанина као сведока, који су, уз овлашћена

службена лица потписали записник без примедби, на основу наредбе судије за претходни поступак Основног суда у Обреновцу од 30.11.2021. године, која је предата окривљеном пре претресања, што је констатовано потписом окривљеног на наредби и на записнику о претресању, при чему је окривљени поучен о праву на браниоца, чије присуство није захтевао, а што је такође констатовано у записнику, дакле у складу са претпоставкама за претресање прописаним у члану 156. ЗКП, то наведене разлоге у свему прихвата и Врховни суд, те у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на њих упућује.

Наиме, стоји околност на коју се указује захтевом браниоца, да окривљени није потписао записник о претресању стана и других просторија, нити је исти одбио да потпише, међутим имајући у виду све наведено, као и неспорну чињеницу која произилази из списка - да је окривљени присуствовао претресању и да је потписао потврду о привремено одузетим предметима, која је сачињена у свему у складу са одредбама чланова 147., 150. и 286. ЗКП, то по оцени Врховног суда, пропуст полицијског службеника да окривљеном на потпис преда записник о претресању стана и других просторија, не чини предметни записник незаконитим доказом, како је то нашао и другостепени суд.

Самим тим, Врховни суд налази да записник о претресању стана и других просторија ПС Обреновац од 02.12.2021. године, представља законит доказ и по начину прибављања и по својој садржини и да се на истоме може заснивати пресуда, те се стога неоснованим оцењују наводи захтева браниоца окривљеног којима се указује да је извођењем овог доказа, као и доказа који су из њега произашли и заснивањем правноснажне пресуде на тим доказима, суд учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Бранилац окривљеног Јована Кузмановића, као разлог подношења захтева за заштиту законитости наводи, али не образлаже повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, односно не наводи на који начин је одлуком о кривичној санкцији повређен закон на штету окривљеног, из ког разлога захтев у овом делу нема прописан садржај у смислу члана 484. ЗКП, па се Врховни суд није упуштао у разматрање захтева у овом делу.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 491. став 1. и 2. ЗКП, одлучио као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник,
Андреа Јаковљевић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Светлана Томић Јокић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић